

bune, tot așa, prin faptele cele rele Îl hulim. Ce spune Domnul celor ce păcătuiesc? ”Din pricina voastră numele Meu este hulit între neamuri.” Și, iarăși, Apostolul zice: ”Prin călcarea Legii, necinstești pe Dumnezeu”. Că neluarea în seamă și disprețuirea legilor înseamnă defăimare a Legiuitorului. O casă în care au loc mânie, insultă, ocară și răs, petrecere și desfrânare are o faimă proastă, iar necinstea celor petrecute în ea trece asupra stăpânului casei aceleia. Trebuie deci să înțelegem că, după cum prin faptele bune este slăvit Dumnezeu, tot așa prin faptele rele este slăvit dușmanul. Când iau mădularele lui Hristos și le fac mădulare ale desfrânatei, am mutat slava de la Cel ce mă mântuie la cel ce mă pierde. Ncredinciosul schimbă slava nesticăciosului Dumnezeu în slava omului stricăcios, a păsărilor, a animalelor cu patru picioare și a târâtoarelor celor de pe pământ; cel care cinstește și se închină zidirii în locul Ziditorului nu aduce lui Dumnezeu slavă, ci creaturilor. Deci cel care vorbește de o creatură oarecare, apoi se închină ei, să cunoască în care ceată se orânduiește. Să ne temem, dar, ca nu cumva, aducând slavă și laudă prin păcatele noastre diavolului, să fim dați împreună cu el rușinii celei veșnice.

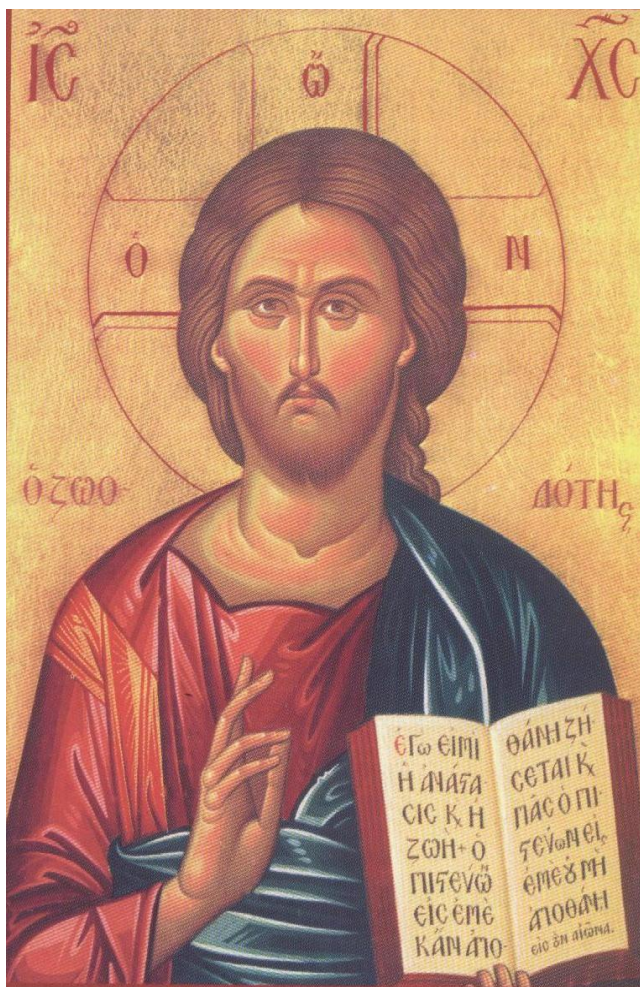
Când mintea ta se luptă cu patimile, dacă biruie datorită tăriei și atenției ei, atunci premiul victoriei este adus împotriva patimilor, și prin tine se încununează oarecum Dumnezeu; dar dacă mintea ta se moleșește și cedează plăcerii, ajungi sclav și prizonier al păcatelor, pentru că mintea dă vrăjmașului laudă, înălțare și mândrie.

(Sf. Vasile cel Mare, *Tâlcuiri la Psalmi*)

Despre inscripția de pe nimbul icoanei Mântuitorului

Cu privire la literele ὄν, pe care iconografiile le scriu pe nimbul Mântuitorului, să-ți fie știut că acest cuvânt este elinesc, adică grecesc, și se scrie în limba rusă: „СЫЙ”, iar acest cuvânt „СЫЙ” înseamnă: „cel ce este” sau „cel ce există”. Așa S-a numit pe Sine Atotțiitorul înaintea lui Moise, când l-a trimis în Egipt, spunându-i: Așa să spui fiilor lui Israel: *Cel ce este m-a trimis la voi!* (Ieșirea 3, 14) Cel Preaînalt S-a numit pe Sine astfel, deoarece El singur este după ființă veșnic, neavând nici început, nici sfârșit, ci există dintotdeauna, cuprinzând în Sine și trecutul, și prezentul și viitorul, și de aceea Se numește pururea viitor. Iar toate celelalte lucruri ale Lui, văzute și nevăzute, de la și prin harul Lui își au ființa, viața, mișcarea și existența; iar El din nimeni nu Se trage și de la nimeni nu Și-a luat ființa, ci prin Sine Însuși a existat dintotdeauna, există și va exista în vecii vecilor, fiind, după fire, fără de început, nemuritor și nesfârșit, viața a tot ce este viu și ființa a tot ce există. Îngerii și sufletele oamenilor sunt create de El prin har. Ele nu și-au dobândit existența prin sine și de la El au nemurirea. Însă despre acestea am spus destul.

(Sfântul Maxim Grecol, *Tâlcuiri și sfaturi*)

Mântuitorul Iisus Hristos, icoană